

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Esta llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 22 de desembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21261 *LLEI 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries davant del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.* («BOE» 309, de 27-12-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

Exposició de motius

I

A Espanya, igual que en altres països desenvolupats, el tabaquisme és la primera causa aïllada de mortalitat i morbiditat evitable. L'evidència científica sobre els riscos que comporta el consum de tabac per a la salut de la població és concloent.

S'estima, segons les dades de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), que el consum de tabac és responsable del 90 per cent de la mortalitat per càncer de pulmó, del 95 per cent de les morts per malaltia pulmonar obstructiva crònica, del 50 per cent de la mortalitat cardiovascular i del 30 per cent de les morts que es produïxen per qual-sevol tipus de càncer. A Espanya mor cada any, com a conseqüència del consum de tabac, un nombre de persones que representa el 16 per cent de totes les morts ocorregudes en la població major de trenta-cinc anys. Així mateix, hi ha evidències científiques que el fum del tabac en l'ambient (consum passiu o involuntari de tabac) és causa de mortalitat, malaltia i discapacitat. L'Agència Internacional d'Investigació del Càncer de l'OMS ha determinat que l'exposició a l'aire contaminat amb fum del tabac és carcinogènica en els sers humans.

El consum de tabac, com a factor determinant de diferents patologies i com a causa coneguda de mort i d'importants problemes socio-sanitaris, constitueix un dels principals problemes per a la salut pública; d'ací, doncs, la necessitat implantar mesures dirigides a la seua prevenció, limitar la seua oferta i demanda i regular la seua publicitat, promoció i patrocini.

Estes mesures han d'estar en total sintonia amb les actuacions previstes en l'Estratègia Europea per al Control del Tabaquisme 2002 de la regió Europea i amb el Conveni Marc de l'OMS per al Control del Tabac, fet a Ginebra el 21 de maig del 2003 i ratificat per Espanya el 30 de desembre de 2004.

Així mateix, la Unió Europea ha vist amb preocupació el fenomen del tabaquisme, que ha pretès combatre a través de diferents mesures normatives, entre les quals

destaca l'aprovació de la Directiva 2003/33/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres en matèria de publicitat i de patrocini dels productes del tabac, Directiva que, per mitjà d'esta llei, s'incorpora al nostre ordenament.

La Constitució Espanyola reconeix en l'article 43 el dret a la protecció de la salut, i encomana en el seu apartat 2 als poders públics l'organització i tutela de la salut pública a través de mesures preventives. Per a contribuir a l'efectivitat d'este dret, la llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, va establir l'obligació de les Administracions públiques sanitàries d'orientar les seues actuacions prioritàriament a la promoció de la salut i la prevenció de les malalties, evitar les activitats i productes que, directament o indirectament, puguen tindre conseqüències negatives per a la salut i regular la seua publicitat i propaganda comercial.

En l'àmbit de la legislació existent sobre aspectes generals relacionats amb el tabac, es constata el seu caràcter dispers i asistemàtic. Així, sense ànim d'exhaustivitat, poden citar-se el Reial Decret 192/1988, de 4 de març, i la seua modificació posterior, efectuada per mitjà del Reial Decret 1.293/1999, de 23 de juliol, sobre limitacions en la venda i ús del tabac per a la protecció de la salut de la població; el Reial Decret 510/1992, de 14 de maig, pel qual es regula l'etiquetatge dels productes del tabac i s'establixen determinades limitacions en aereaus comercials; el Reial Decret 1.185/1994, de 3 de juny, sobre etiquetatge de productes del tabac diferents dels cigarrets i pel qual es prohibixen determinats tabacs d'ús oral i s'actualitza el règim sancionador en matèria de tabac; el Reial Decret 1.079/2002, de 18 d'octubre, pel qual es regulen els continguts màxims de nicotina, quitrà i monòxid de carboni dels cigarrets, l'etiquetatge dels productes del tabac, així com les mesures relatives a ingredients i denominacions dels productes del tabac, i el Reial Decret 2.198/2004, de 25 de novembre, pel qual es determinen els col·lectius a què es dirigixen les polítiques de cohesió a l'efecte del seu finançament pel Fons de cohesió sanitària durant l'exercici 2004. La legislació vigent aborda igualment la regulació dels aspectes publicitaris del fenomen del tabac, si bé prohibix únicament la publicitat televisiva. L'actual regulació es troba continguda bàsicament en les lleis 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, i 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, així com en la llei 22/1999, de 7 de juny, que modifica l'anterior.

En l'àmbit autonòmic, en funció de les competències estatutàries en matèria de salut pública, des de molt prompte es va sentir la necessitat abordar la regulació d'estes qüestions; només cal mencionar, a títol d'exemple, la llei de la Comunitat Autònoma de Catalunya 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que puguen generar dependència. Hui pot dir-se que la pràctica totalitat de les comunitats autònomes ha legislat, bé aprovant normes específiques sobre tabac, com és el cas de Galícia amb el Decret 75/2001, de 22 de març, sobre control sanitari de la publicitat, promoció, subministrament, venda i consum de productes del tabac, i de la Comunitat Foral de Navarra, amb l'aprovació de la llei Foral 6/2003, de 14 de febrer, de prevenció del consum de tabac, de protecció de l'aire respirable i de la promoció de la salut en relació al tabac, bé en el marc de regulacions més àmplies, generalment vinculades a fenòmens de drogodependències i altres trastorns addictius, en el cas de les altres comunitats autònomes: Andalusia, Aragó, Canàries, Cantàbria, Castella-la Manxa, Castella i Lleó, Catalunya, Extremadura, Madrid,

regió de Múrcia, la Rioja, Comunitat Valenciana i País Basc.

Les consideracions exposades fan necessària l'adopció de noves mesures en una doble direcció. D'una banda, aquelles que incidixen sobre el consum i la venda, amb l'augment dels espais sense fum, la limitació de la disponibilitat i accessibilitat als productes del tabac, especialment als més joves, i la garantia que el dret de la població no fumadora a respirar aire no contaminat pel fum del tabac preval sobre el de les persones fumadores. És oportú i necessari introduir noves mesures en la venda i consum de tabac per a esmenar les limitacions i deficiències de la legislació existent que el pas del temps, la progressiva evidència científica, la major sensibilització i conscienciació social i la proliferació i diversificació de les estratègies de venda i promoció dels productes del tabac han posat de manifest.

D'altra banda, les mesures relatives a la publicitat i la promoció dels productes del tabac, ja siga directa o indirecta, i el patrocini de diferents activitats, tenen una provada influència sobre les conductes personals i els hàbits socials, per la qual cosa es convertixen en un clar element d'inducció i afavoriment del seu consum, especialment en l'àmbit infantil i juvenil; per això es fa necessari incidir limitadorament en totes les classes i mitjans de publicitat, ja siguin impresos, radiofònics, televisius, electrònics o cinematogràfics.

L'adopció de les mesures proposades es fa també necessària per a oferir el suport i la cobertura normativa a les intervencions educatives, preventives i assistencials desenvolupades en el conjunt de l'Estat. També, des d'este angle, s'evidencia la necessitat de comptar amb una base jurídica que facilite l'existència i eficàcia d'estes intervencions, especialment en la població infantil i juvenil, principal sector de població a qui es dirigeix la regulació dels productes del tabac.

Si bé l'establiment d'espais sense fum és una actuació prioritària de protecció de la salut per a la població en general, ho és en major grau en el cas dels menors. Cal assenyalar la importància del paper modèlic dels professionals docents i sanitaris, en la seua labor educativa, de sensibilització, conscienciació i prevenció, fomentant formes de vida sense tabac.

Amb el mateix objectiu, la prohibició de la publicitat directa i indirecta i el patrocini dels productes del tabac representa una de les principals mesures de protecció, dirigides a la infància i a la joventut, i posa de manifest la responsabilitat de les autoritats públiques, en limitar l'accés i disponibilitat d'un producte que genera addicció, discapacitat, malaltia i mort.

No es pot desconèixer, d'altra banda, que el fenomen del tabaquisme no es manifesta de la mateixa manera en hòmens i en dones. S'han advertit clares diferències tant en les causes que induïxen a l'inici del consum, en les mateixes pautes de consum, en el manteniment de l'addicció, en la resposta als tractaments, en la dificultat d'abandó i en les taxes en la recaiguda, i és evident el major impacte negatiu per a la salut de les dones.

És per això que es fa necessari incloure la perspectiva de gènere en totes i cada una de les estratègies que es desenvolupen per a l'abordatge del tabaquisme, a fi d'eliminar aquells factors que propicien una situació desigual d'oportunitats per a gaudir de salut, discapacitar-se o morir per causes prevenibles.

D'altra banda, la interacció amb l'especial fisiologia de les dones i els processos reproductius els afegim uns riscos específics. Fa diverses dècades que es coneix que la nicotina i el monòxid de carboni durant l'embaràs són responsables d'una major propensió a l'avortament espontani i a la mortalitat perinatal, així com una reducció de pes en el nou-nat. L'exposició de la dona gestant com a fumadora passiva al fum del tabac present en l'ambient provoca impactes nocius sobre el fetus.

Per tot allò que s'ha exposat, i tenint en compte la regulació i el rang normatiu de les disposicions esmentades, es fa aconsellable la promulgació d'una norma general que sistematitze la regulació i el rang de la qual siga l'adequat a la finalitat pretesa, i per a això s'ha optat per la forma de llei.

II

La Llei s'articula en cinc capítols, dedicats respectivament a la regulació de les disposicions generals, les limitacions a la venda, subministrament i consum dels productes del tabac, la regulació de la seua publicitat, promoció i patrocini, les mesures de prevenció del tabaquisme, de promoció de la salut i de facilitació de la deshabitació tabàquica, així com el règim de les infraccions i sancions.

El capítol I es consagra a les disposicions generals, delimita l'objecte i aclari, en forma de definicions, els conceptes fonamentals que es contenen en la Llei.

El capítol II regula les limitacions a la venda, subministrament i consum dels productes del tabac. Quant a les limitacions a la venda i subministrament, la Llei, en perfecta concordança amb la normativa que disciplina el mercat de tabacs, disposa que la venda i subministrament al detall de productes del tabac només podrà realitzar-se en la xarxa d'expendedores de tabac i timbre o a través de màquines expenedores que compten amb les autoritzacions administratives oportunes, per la qual cosa queda expressament prohibit en qualsevol altre lloc o mitjà.

A més, es prohibeix vendre o entregar a persones menors de díhuit anys productes del tabac, així com qualsevol altre producte que imite l'acció de fumar i induisca a fer-ho. Igualment, es prohibeix la venda de tabac per persones menors de díhuit anys. En tot cas, es prohibeix la venda i subministrament en determinats llocs, com ara centres i dependències de les Administracions públiques i entitats de dret públic, centres sanitaris o de servicis socials i les seues dependències, centres docents, centres culturals, centres i instal·lacions esportives, centres d'atenció i oci dels menors d'edat, així com en qualsevol altre lloc, centre o establiment on estiga prohibit el seu consum.

Quant a les limitacions sobre el consum, la llei partix de la distinció entre llocs on s'establix la prohibició total de fumar i llocs on es prohibix fumar però es permet l'habilitació de zones per a fumar, sempre que es complisquen determinats requisits, com ara una senyalització adequada, la separació física de la resta de les dependències i la dotació de sistemes de ventilació independent.

El capítol III incorpora al nostre ordenament la Directiva 2003/33/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres en matèria de publicitat i de patrocini dels productes del tabac.

La Llei no es limita, no obstant això, a la mera transposició de la normativa comunitària, sinó que, a més, regula la prohibició de la distribució gratuïta o promocional de productes, béns o servicis o qualsevol altra actuació el objectiu o efecte directe o indirecte de la qual, principal o secundari, siga la promoció d'un producte del tabac, així com de la de qualsevol classe de publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac en tots els mitjans, inclosos els servicis de la societat de la informació, encara que amb determinades excepcions.

Este capítol es completa amb normes sobre les denominacions comunes, expressió amb què s'identifica els noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguin utilitzats per a productes del tabac i, simultàniament, per a altres béns o servicis i que hagen sigut comercialitzats o oferits per una mateixa empresa o grup d'empreses amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei.

El capítol IV incorpora mesures de prevenció del tabaquisme impulsant accions d'educació per a la salut i d'informació sanitària.

També recull la promoció de programes per a la deshabitació tabàquica en la xarxa assistencial del Sistema Nacional de Salut.

Es crea l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme, així com les necessàries mesures de coordinació en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut per al millor compliment de la Llei.

La Llei es completa amb un precís règim d'infraccions i sancions en el capítol V, en el qual, a més de tipificar les corresponents conductes contràries a la norma i assignar-los el respectiu reprotxe sancionador, s'identifiquen els responsables, fins i tot en els supòsits d'infraccions comeses per menors, i es delimiten clarament les competències sancionadores.

Totes estes mesures, emmarcades en el context de les polítiques de salut pública que les Administracions públiques han de promoure, podran complementar-se amb programes de prevenció i control del tabaquisme.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Esta Llei té com a objecte:

a) Establir, amb caràcter bàsic, les limitacions, sempre que es tracte d'operacions al detall, en la venda, subministrament i consum dels productes del tabac, així com regular la publicitat, la promoció i el patrocini dels dits productes, per a protegir la salut de la població.

b) Promoure els mecanismes necessaris per a la prevenció i el control del tabaquisme.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'esta Llei, s'entén per:

a) Productes del tabac: els destinats a ser fumats, inhalats, xuplats o mastegats, que estiguen constituïts, encara que només siga en part, per tabac.

b) Publicitat: tota forma de comunicació, recomanació o acció comercial l'objectiu o efecte directe o indirecte de la qual siga la promoció d'un producte del tabac o l'ús del tabac, inclosa la publicitat que, sense mencionar directament un producte del tabac, intente eludir la prohibició de la publicitat utilitzant noms, marques, símbols o altres elements distintius de productes del tabac.

c) Patrocini: qualsevol tipus de contribució, pública o privada, a un esdeveniment, una activitat o un individu el objectiu o efecte directe o indirecte del qual siga la promoció d'un producte del tabac o l'ús del tabac.

d) Promoció: tot estímul de la demanda de productes del tabac, com anuncis, publicitat i actes especials, entre altres, destinats a atraure l'atenció i suscitar l'interés dels consumidors.

CAPÍTOL II

Limitacions a la venda, subministrament i consum dels productes del tabac

Article 3. *Venda i subministrament dels productes del tabac.*

1. La venda i subministrament al detall de productes del tabac només podrà realitzar-se en la xarxa d'expedidores de tabac i timbre, o a través de màquines expen-

dores, ubicades en establiments que compten amb les autoritzacions administratives oportunes per a la venda per mitjà de màquines, i queda expressament prohibit en qualsevol altre lloc o mitjà.

2. Es prohibeix vendre o entregar a persones menors de diu anys productes del tabac, així com qualsevol altre producte que l'imate i induïska a fumar. En particular, es prohibeix la venda de dolços, refrigeris, joguets i altres objectes que tinguen forma de productes del tabac i puguen resultar atractius per als menors. Igualment, es prohibeix la venda de tabac per persones menors de diu anys.

En l'empaquetatge dels productes del tabac haurà d'incloure's una referència expressa a la prohibició de la seua venda a menors de diu anys.

3. En tots els establiments en què estiga autoritzada la venda i subministrament de productes del tabac, s'instal·laran en lloc visible cartells que, d'acord amb les característiques que assenyalen les normes autonòmiques en el seu respectiu àmbit territorial, informen, en castellà i en les llengües cooficials, de la prohibició de venda de tabac als menors de diu anys i advertisquen sobre els perjudis per a la salut derivats de l'ús del tabac. En estos establiments s'exigirà a totes les persones compradores, llevat que siga evident que són majors d'edat, acreditar la dita edat per mitjà de document de valor oficial.

4. Es prohibeix la comercialització, venda i subministrament de cigars i cigarrets no proveïts de capa natural en unitats soltes o empaquetatges de menys de 20 unitats.

5. Es prohibeix, en l'exercici d'una activitat comercial o empresarial, l'entrega, subministrament o distribució de mostres de qualsevol producte del tabac, siguen o no gratuïtes, i la venda de productes del tabac amb descompte.

Es presumix que l'entrega, subministrament o distribució de mostres té lloc en l'exercici d'una activitat comercial o empresarial quan l'efectua directament el fabricant, productor, distribuïdor, importador o venedor.

6. Es prohibeix la venda i subministrament de productes del tabac per qualsevol altre mètode que no siga la venda directa personal o a través de màquines expenedores que reunisquen les condicions assenyalades en l'article següent. Queda expressament prohibida la venda o subministrament al detall de productes del tabac de forma indirecta o no personal, per mitjà de la venda a distància o procediments semblants.

Article 4. *Venda i subministrament a través de màquines expenedores.*

La venda i el subministrament a través de màquines expenedores es realitzarà d'acord amb les condicions següents:

a) Ús: es prohibeix als menors de diu anys l'ús de màquines expenedores de productes del tabac.

b) Ubicació: les màquines expenedores de productes del tabac només podran ubicar-se en l'interior de locals, centres o establiments en què no estiga prohibit fumar, així com en aquells a què es referixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1. En una localització que permeta la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors. No es podran ubicar en les àrees annexes o d'accés previ als locals, com són les zones de paravents, porxes, pòrtics, corredors de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxos o llocs semblants que poden ser part d'un immoble però no constitueixen pròpiament l'interior d'este.

c) Advertència sanitària: en la superfície frontal de les màquines figurarà, de manera clara i visible, en castellà i en les llengües cooficials de les comunitats autòno-

mes, una advertència sanitària sobre els perjuís per a la salut derivats de l'ús del tabac, especialment per als menors, d'acord amb les característiques que assenyalen les normes autonòmiques en el seu respectiu àmbit territorial.

d) Característiques: per a garantir l'ús correcte d'estes màquines, hauran d'incorporar els mecanismes tècnics adequats que permeten impedir l'accés als menors d'edat.

e) Incompatibilitat: en estes màquines no podran subministrar-se altres productes distintes del tabac.

f) Registre: les màquines expenedores de productes del tabac s'inscriuran en un registre especial gestionat pel Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Article 5. *Prohibició de venda i subministrament en determinats llocs.*

Sense perjuí del que disposen els articles anteriors, queda prohibida la venda i subministrament de productes del tabac en els llocs següents:

a) Centres i dependències de les Administracions públiques i entitats de Dret públic.

b) Centres sanitaris o de servicis socials i les seues dependències.

c) Centres docents, independentment de l'edat de l'alumnat i del tipus d'ensenyament.

d) Centres culturals.

e) Centres i instal·lacions esportives.

f) Centres d'atenció i d'oci i d'esbarjo dels menors d'edat.

g) En qualsevol altre lloc, centre o establiment on estiga prohibit el seu consum, així com en els espais a l'aire lliure assenyalats en l'article 7.

h) En els llocs on es permeta habilitar zones per a fumadors no es podrà vendre tabac, excepte en el supòsit previst en les lletres b), c) i d) de l'article 8.1, en el qual es podrà vendre a través de màquines expenedores degudament autoritzades.

Article 6. *Limitacions al consum dels productes del tabac.*

El consum de productes del tabac haurà de fer-se exclusivament en aquells llocs o espais en què no estiga totalment prohibit o en els especialment habilitats per a això. A este efecte, es distingix entre els llocs en què està totalment prohibit fumar i aquells altres en què, a pesar d'eixa prohibició, es permet l'habilitació de zones per al consum del tabac.

Article 7. *Prohibició total de fumar.*

Es prohibix totalment fumar en aquells llocs o espais definits en la normativa de les comunitats autònomes, i a més en els llocs següents:

a) Centres de treball públics i privats, excepte en els espais a l'aire lliure.

b) Centres i dependències de les Administracions públiques i entitats de Dret públic.

c) Centres, servicis o establiments sanitaris.

d) Centres docents i formatius, independentment de l'edat de l'alumnat i del tipus d'ensenyament.

e) Instal·lacions esportives i llocs on es desenvolupen espectacles públics, sempre que no siguen a l'aire lliure.

f) Zones destinades a l'atenció directa al públic.

g) Centres comercials, incloent-hi grans superfícies i galeries, excepte en els espais a l'aire lliure. En els bars, restaurants i la resta d'establiments d'hostaleria i restauració situats en el seu interior i separats de la resta de les

seues dependències, no es podrà fumar, siga quina siga la seua superfície, llevat que s'habiliten zones per a fumadors, d'acord amb el que establix esta Llei.

h) Centres d'atenció social per a menors de díhuit anys.

i) Centres d'oci o lleure, en els quals es permeta l'accés a menors de díhuit anys, excepte en els espais a l'aire lliure.

j) Centres culturals, sales de lectura, exposició, biblioteca, conferències i museus.

k) Sales de festa o d'ús públic en general, durant l'horari o interval temporal en què es permeta l'entrada a menors de díhuit anys.

l) Àrees o establiments on s'elaboren, transformen, preparen, degusten o venguen aliments.

m) Ascensors i elevadors.

n) Cabines telefòniques, recintes dels caixers automàtics i altres espais d'ús públic de reduïda grandària.

S'entén per espai d'ús públic de reduïda grandària aquell que no ocupe una extensió superior a cinc metres quadrats.

o) Vehícles o mitjans de transport col·lectiu urbà i interurbà, vehícles de transport d'empresa, taxis, ambulàncies, funiculars i telefèrics.

p) Tots els espais del transport suburbà (vagons, andanes, corredors, escales, estacions, etc.), excepte els espais que es troben per complet a l'aire lliure.

q) Mitjans de transport ferroviaris i marítims, excepte en els espais a l'aire lliure.

r) Aeronaus amb origen i destinació en territori nacional i en tots els vols de companyies aèries espanyoles, inclosos aquells compartits amb vols de companyies estrangeres.

s) Estacions de servicis i semblants.

t) En qualsevol altre lloc en què, per mandat d'esta Llei o d'una altra norma o per decisió del seu titular, es prohibisca fumar.

Article 8. *Habilitació de zones per a fumar.*

1. Es prohibix fumar, encara que es permet habilitar zones per a fumar, en els següents espais o llocs:

a) Centres d'atenció social.

b) Hotels, hostals i establiments anàlegs.

c) Bars, restaurants i la resta d'establiments de restauració tancats, amb una superfície útil destinada a clients o visitants igual o superior a cent metres quadrats, llevat que es troben ubicats en l'interior de centres o dependències en què es prohibisca fumar d'acord amb el que preveu l'article 7.

d) Sales de festa, establiments de joc, o d'ús públic en general, durant l'horari o interval temporal en què no es permeta l'entrada a menors de díhuit anys, excepte en els espais a l'aire lliure.

e) Sales de teatre, cine i altres espectacles públics que es realitzen en espais tancats. En estos casos, la ubicació de la zona de fumadors haurà de situar-se fora de les sales de representació o projecció.

f) Aeroports.

g) Estacions d'autobusos.

h) Estacions de transport marítim i ferroviari.

i) En qualsevol altre lloc en què, sense existir prohibició de fumar, el seu titular així ho decidisca.

j) En qualsevol lloc o espai permès per la normativa de les comunitats autònomes, fora dels supòsits enumerats en l'article 7.

2. Podran habilitar-se zones per a fumar únicament en els llocs assenyalats en l'apartat anterior, sempre que reunisquen, almenys, els requisits següents:

a) Hauran d'estar degudament i visiblement senyalitzades, en castellà i en la llengua cooficial, amb les exi-

gències requerides per les normes autonòmiques corresponents.

b) Hauran d'estar separades físicament de la resta de les dependències del centre o entitat i completament compartimentades, i no ser zones de pas obligat per a les persones no fumadores, llevat que estes tinguen la condició de treballadores o empleades en aquelles i siguen majors de setze anys.

c) Hauran de disposar de sistemes de ventilació independent o altres dispositius o mecanismes que permeten garantir l'eliminació de fums.

d) En tot cas, la superfície de la zona habilitada haurà de ser inferior al 10 per cent de la total destinada a clients o visitants del centre o establiment, excepte en els supòsits a què es referixen les lletres b), c) i d) de l'apartat anterior, en els quals es podrà destinar, com a màxim, el 30 per cent de les zones comunes per a les persones fumadores. En cap cas, el conjunt de les zones habilitades per a fumadors en cada un dels espais o llocs a què es referix l'apartat 1 d'este article podrà tindre una superfície superior a tres-cents metres quadrats.

En els llocs designats en la lletra b) de l'apartat 1 d'este article, es podrà reservar fins a un 30 per cent d'habitacions per a hostes fumadors.

e) En els establiments en què es desenvolupen dos activitats, separades en l'espai, de les enumerades en este article, la superfície útil es computarà per a cada una d'estes de manera independent, excloent del còmput les zones comunes i de trànsit, en les quals, en cap cas, es permetrà el consum de tabac.

En tots els casos en què no fóra possible dotar estes zones dels requisits exigits, es mantindrà la prohibició de fumar en tot l'espai.

3. En les zones habilitades per a fumar dels establiments a què es referix el present article no es permetrà la presència de menors de setze anys.

CAPÍTOL III

Regulació de la publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac

Article 9. *Limitacions de la publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac.*

1. Queda prohibit el patrocini dels productes del tabac, així com qualsevol classe de publicitat i promoció dels esmentats productes en tots els mitjans i suports, incloent-hi les màquines expenedores i els servicis de la societat de la informació, amb les excepcions següents:

a) Les publicacions destinades exclusivament als professionals que intervenen en el comerç del tabac.

b) Les presentacions de productes del tabac a professionals del sector en el marc de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, així com la promoció dels dits productes en les expenedories de tabac i timbre de l'Estat, sempre que no tinga com a destinataris els menors d'edat ni supose la distribució gratuïta de tabac o de béns i servicis relacionats exclusivament amb productes del tabac o amb l'hàbit de fumar o que comporten noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguen utilitzats per als productes del tabac. En tot cas, el valor o preu dels béns o servicis esmentats no podrà ser superior al cinc per cent del preu dels productes del tabac que es pretenga promocionar.

En cap cas, les dites activitats podran realitzar-se en els aparadors ni estendre's fora dels dits establiments, ni dirigir-se a l'exterior.

c) Les publicacions que continguen publicitat de productes del tabac, editades o impreses en països que no

formen part de la Unió Europea, sempre que les dites publicacions no estiguen destinades principalment al mercat comunitari, llevat que estiguen dirigides principalment als menors d'edat.

2. Es prohibeix, fora de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre de l'Estat, la distribució gratuïta o promocional de productes, béns o servicis o qualsevol altra actuació, l'objectiu o efecte directe o indirecte de la qual, principal o secundari, siga la promoció d'un producte del tabac.

Article 10. *Regles aplicables a denominacions comunes.*

Queda prohibit l'ús de noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguen utilitzats per a identificar en el tràfic productes del tabac i, simultàniament, altres béns o servicis i siguen comercialitzats o oferits per una mateixa empresa o grup d'empreses.

A este efecte, es consideraran pertanyents a un mateix grup les empreses que constituïsquen una unitat de decisió, perquè alguna d'estes exercisca o puga exercir, directament o indirectament, el control de les altres, o perquè el dit control corresponga a una o diverses persones físiques que actuen sistemàticament en concert. Es presumirà que existix en tot cas unitat de decisió quan concórrega algun dels supòsits previstos en l'apartat 1 de l'article 42 del Codi de Comerç i en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

CAPÍTOL IV

Mesures de prevenció del tabaquisme, de promoció de la salut i de facilitació de la deshabitació tabàquica

Article 11. *Accions i programes.*

Les Administracions públiques competents promouran directament i en col·laboració amb societats científiques, agents socials i organitzacions no governamentals, accions i programes d'educació per a la salut, informació sanitària i de prevenció del tabaquisme.

Article 12. *Dels programes de deshabitació tabàquica.*

Les Administracions públiques competents promouran el desenvolupament de programes sanitaris per a la deshabitació tabàquica en la xarxa assistencial sanitària, en especial en l'atenció primària. Així mateix, es promouran els programes de promoció de l'abandó del consum de tabac en institucions docents, centres sanitaris, centres de treball i entorns esportius i d'oci. La creació d'unitats de deshabitació tabàquica es potenciarà i promourà en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Article 13. *Adopció de mesures.*

En l'adopció de les mesures a què es referix este capítol s'atendrà, de manera particular, la perspectiva de gènere i les desigualtats socials. Així mateix, les Administracions públiques competents promouran les mesures necessàries per a la protecció de la salut i l'educació dels menors, a fi de previndre i evitar l'inici en el consum i d'ajudar-los en l'abandó de la dependència. Es potenciarà la posada en marxa de programes d'actuació en l'atenció pediàtrica infantil amb informació específica per als pares fumadors i campanyes sobre els perjuís que l'exposició al fum provoca en els menors.

Article 14. Criteris i protocols de les unitats de prevenció i control del tabaquisme.

El Ministeri de Sanitat i Consum establirà, en coordinació amb les comunitats autònomes i les societats científiques corresponents, els criteris i protocols definitoris de les unitats de prevenció i control del tabaquisme.

Article 15. Col·laboració dels poders públics.

De conformitat amb els objectius d'esta Llei, el Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, i en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, proposarà les iniciatives, programes i activitats a desenvolupar per al millor compliment d'esta Llei i coordinarà les actuacions intersectorials i interterritorials.

Article 16. De l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme.

Es crearà en el si del Ministeri de Sanitat i Consum, i en col·laboració amb les comunitats autònomes, societats científiques, associacions de consumidors i organitzacions no governamentals, l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme. Les seues funcions, entre altres, seran:

- 1) Proposar les iniciatives, programes i activitats a realitzar per a aconseguir els objectius de la Llei.
- 2) Establir els objectius de reducció de la prevalença del tabaquisme.
- 3) Elaborar un informe anual sobre la situació, aplicació, resultats i compliment d'esta Llei.

Article 17. De la destinació de les sancions imposades.

Les Administracions competents podran destinar totalment o parcialment els imports per la recaptació de sancions, disposades conforme al que estableix esta Llei, al desenvolupament de programes d'investigació, d'educació, de prevenció, de control del tabaquisme i de facilitació de la deshabitació tabàquica.

CAPÍTOL V

Règim d'infraccions i sancions

Article 18. Disposicions generals.

1. La potestat sancionadora regulada en esta Llei s'exercirà, en tot el que esta Llei no preveu, de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i en la Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, tot això sense perjudi de les responsabilitats civils, penals o d'un altre tipus que puguen concórrer.

2. En els procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus es podran adoptar, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les seues normes de desplegament, i sense perjudi de les que puguen establir les normes de les comunitats autònomes, les mesures de caràcter provisional previstes en les dites normes que s'estimen necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que definitivament es dicte, el bon fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals. En particular, podran acordar-se les següents:

a) En cas d'infraccions molt greus, la suspensió temporal de l'activitat de l'infractor i, si és el cas, el tancament provisional dels seus establiments.

b) El precintament, el depòsit o la confiscació dels productes del tabac.

c) El precintament, el depòsit o la confiscació de registres, suports i arxius informàtics i de documents en general, així com d'aparells i equips informàtics de qualsevol tipus.

d) Advertir el públic de l'existència de possibles conductes infractores i de la incoació de l'expedient sancionador de què es tracte, així com de les mesures adoptades per al cessament de les dites conductes.

En l'adopció i compliment d'estes mesures es respectaran, en tot cas, les garanties, normes i procediments previstos en l'ordenament jurídic per a protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan estos puguen resultar afectats.

En casos d'urgència i per a la immediata protecció dels interessos implicats, les mesures provisionals previstes en este article podran ser acordades abans de la iniciació de l'expedient sancionador. Les mesures hauran de ser confirmades, modificades o alçades en l'acord d'iniciació del procediment, que haurà d'efectuar-se dins dels 15 dies següents a la seua adopció, el qual podrà ser objecte del recurs que siga procedent. En tot cas, les dites mesures quedaran sense efecte si no s'inicia el procediment sancionador en el dit termini o quan l'acord d'iniciació no continga un pronunciament exprés sobre aquelles. L'òrgan administratiu competent per a resoldre el procediment sancionador podrà imposar multes coercitives per un import que no excedisca 6.000 euros per cada dia que transcorrega sense complir les mesures provisionals que hagen sigut acordades.

3. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran al cap de tres anys; les imposades per faltes greus, al cap de dos anys, i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any.

Article 19. Infraccions.

1. Les infraccions per incompliment del que preveu esta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Es consideraran infraccions lleus:

a) Fumar als llocs on hi haja prohibició total o fora de les zones habilitades a este efecte.

b) No disposar o no exposar en lloc visible en els establiments en què estiga autoritzada la venda de productes del tabac els cartells que informen de la prohibició de venda de tabac als menors de díhuit anys i advertisquen sobre els perjudis per a la salut derivats de l'ús del tabac.

c) Que les màquines expenedores no disposen de la preceptiva advertència sanitària o no complisquen les característiques legalment preceptives.

d) No informar a l'entrada dels establiments de la prohibició o no de fumar, així com de l'existència de zones habilitades per a fumadors i no fumadors o no complir la resta d'obligacions formals a què es referix esta Llei.

e) No senyalitzar degudament les zones habilitades per a fumar.

f) La venda o comercialització de productes del tabac per persones menors.

3. Es consideraran infraccions greus:

a) Habilitar zones per a fumar en establiments i llocs on no estiga permesa la seua habilitació o que aquelles no reunisquen els requisits de separació d'altres zones, ventilació i superfície legalment exigides.

b) Permetre fumar als llocs on hi haja prohibició total, o fora de les zones habilitades a este efecte.

c) L'acumulació de tres infraccions de les previstes en l'apartat 2.a) del present article.

d) La comercialització, venda i subministrament de cigarrets no proveïts de capa natural en unitats d'empaquetatge de venda inferior a 20 unitats, així com per unitats individuals.

e) La venda i subministrament de cigars i cigarrets proveïts de capa natural per unitats en aquells llocs en què això no estiga permès.

f) L'entrega o distribució de mostres de qualsevol producte del tabac, siguen o no gratuïtes.

g) La instal·lació o emplaçament de màquines expenedores de labors de tabac en llocs expressament prohibits.

h) El subministrament o dispensació a través de màquines expenedores de tabac de productes diferents del tabac.

i) La venda i subministrament de productes del tabac per mitjà de la venda a distància o procediments semblants, excepte la venda a través de màquines expenedores.

j) La distribució gratuïta o promocional, fora de la xarxa d'expendedoris de tabac i timbre de l'Estat, de productes, béns o servicis amb la finalitat o efecte directe o indirecte de promocionar un producte del tabac.

k) La venda de productes del tabac amb descompte.

l) La venda o entrega a persones menors de díhuít anys de productes del tabac o de productes que imiten productes del tabac i induïsqen a fumar, així com de dolços, refrigeris, joguets i altres objectes que tinguen forma de productes del tabac i puguen ser atractius per als menors.

m) Permetre als menors de díhuít anys l'ús de màquines expenedores de productes del tabac.

n) Que les màquines expenedores no disposen del mecanisme adequat d'activació o posada en marxa pel titular de l'establiment.

ñ) La distribució gratuïta o promocional de productes, béns o servicis amb la finalitat o efecte directe o indirecte de promocionar un producte del tabac a menors de díhuít anys.

o) La comercialització de béns o servicis utilitzant noms, marques, símbols o altres signes distintius ja utilitzats per a un producte del tabac en condicions diferents de les permeses en l'article 10 i en la disposició transitòria segona.

p) La comercialització de productes del tabac utilitzant el nom, la marca, el símbol o qualsevol altre signe distintiu de qualsevol altre bé o servici en condicions diferents de les permeses en esta Llei.

q) La venda, cessió o subministrament de productes del tabac que incomplisquen les altres prohibicions o limitacions establides en esta Llei.

r) La distribució gratuïta en les expendedoris de tabac i timbre de l'Estat de béns i servicis relacionats exclusivament amb productes del tabac o amb l'hàbit de fumar o que comporten noms, marques, símbols o qualsevol altres signes distintius que siguen utilitzats per als productes del tabac.

4. Són infraccions molt greus la publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac en tots els mitjans, incloent-hi els servicis de la societat de la informació, excepte els supòsits previstos en l'article 9.1.

Article 20. Sancions.

1. Les infraccions lleus previstes en l'article 19.2.a) seran sancionades amb multa de fins a 30 euros si la conducta infractora es realitza de forma aïllada, i amb multa des de 30 fins a 600 euros en els altres casos; les greus,

amb multa des de 601 euros fins a 10.000 euros, i les molt greus, des de 10.001 euros fins a 600.000 euros.

2. La quantia de la sanció que s'impose, dins dels límits indicats, es graduarà tenint en compte el risc generat per a la salut, la capacitat econòmica de l'infractor, la repercussió social de la infracció, el benefici que haja reportat a l'infractor la conducta sancionada i la prèvia comissió d'una o més infraccions a esta Llei. Les sancions es dividiran, dins de cada categoria, en tres graus, mínim, mitjà i màxim. S'imposaran en grau màxim les sancions per fets el perjudicat o subjecte passiu dels quals siga un menor d'edat i les que s'imposen en els casos en què la conducta infractora es realitze habitualment o de forma continuada, llevat que l'habitualitat o la continuïtat formen part del tipus de la infracció. S'imposaran en grau mínim quan es cometen per un menor d'edat, sense perjudí del que disposa l'article 21.8.

3. En tot cas, quan la quantia de la multa siga inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la sanció serà augmentada fins al doble de l'import que s'haja beneficiat l'infractor.

4. Si un mateix fet o omissió fóra constitutiu de dos o més infraccions, tipificades en esta o altres lleis, es prendrà en consideració únicament aquella que comporte la major sanció.

5. Quan, segons el parer de l'Administració, la infracció pugua ser constitutiva de delictes o falta, l'òrgan administratiu traslladarà al Ministeri Fiscal i s'abstindrà de prosseguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no s'haja pronunciat. La sanció penal exclourà la imposició de l'administrativa.

6. L'exigència de responsabilitats administratives serà compatible amb les civils o d'un altre tipus que puguen concórrer.

7. Les quanties de les multes seran revisades i actualitzades periòdicament pel Govern mitjançant un real decret.

Article 21. Persones responsables.

1. De les diferents infraccions serà responsable el seu autor, entenent per tal la persona física o jurídica que cometa els fets tipificats com a tals.

2. En el cas de les infraccions tipificades en l'article 19.2.b), d), e) i f) i 19.3.a), seran responsables els titulars dels establiments en què es cometa la infracció.

3. De les infraccions tipificades en l'article 19.2.c) i 19.3.n) respondran solidàriament el fabricant, l'importador, si és el cas, el distribuïdor i l'exploador de la màquina.

4. De les infraccions tipificades en l'article 19.3.g) i h) serà responsable l'exploador de la màquina.

5. En el cas de l'article 19 en els apartats 3. b) i 3. l) en el supòsit de venda de productes del tabac a menors de díhuít anys i de l'article 19.3. m), respondrà el titular del local, centre o establiment en què es cometa la infracció o, si no n'hi ha, l'empleat d'aquell que estiga a càrrec de l'establiment o centre en el moment de cometre's la infracció. Si el titular del local, centre o establiment és una Administració pública, respondrà la dita Administració, sense perjudí que esta exigisca a les seues autoritats i la resta de personal al seu servici la responsabilitat en què hagen incorregut.

6. En el cas de la infracció tipificada en l'article 19.3.l) d'entrega a persones menors de díhuít anys de productes del tabac, serà responsable qui haja realitzat l'entrega al menor.

7. En el cas d'infraccions en matèria de publicitat, serà considerat responsable solidari, a més de l'empresa publicitària, el beneficiari de la publicitat, entenent per tal el titular de la marca o producte anunciat, així com el titular de l'establiment o espai en què s'emeta l'anunci.

8. Quan siga declarada la responsabilitat dels actes comesos per un menor, respondran solidàriament amb ell els seus pares, tutors, acollidors i guardadors legals o de fet per este orde, en raó a l'incompliment de l'obligació imposada a estos que comporta un deure de previndre la infracció administrativa que s'impute als menors. La responsabilitat solidària està referida a la pecuniària derivada de la multa imposada. Després del consentiment de les persones mencionades i oït el menor, podrà substituir-se la sanció econòmica de la multa per les mesures reeducadores que determine la normativa autonòmica.

Article 22. *Competències d'inspecció i sanció.*

1. L'Administració General de l'Estat exercirà les funcions d'inspecció i control, d'ofici o a demanda de part, així com la instrucció d'expedients sancionadors i imposició de sancions, en l'àmbit del transport aeri, marítim o terrestre, quan estos es desenvolupen en el marc supra-autonòmic o internacional, així com en tots aquells recintes, dependències o mitjans que, per les seues característiques, excedisquen l'àmbit competencial de les comunitats autònomes i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, si és el cas, exerciran les funcions de control i inspecció, d'ofici o a instància de part, així com la instrucció d'expedients sancionadors i imposició de sancions.

3. Les competències sancionadores dels òrgans a què es referix este article s'entenen sense perjudi de les que corresponen al Comissionat per al Mercat de Tabacs d'acord amb la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària.

4. Tractant-se de les infraccions comeses a través de la ràdio o televisió, les comunitats autònomes exerciran el control i la inspecció per a garantir el compliment del que preveu esta Llei i, si és el cas, tramitaran els corresponents procediments sancionadors i imposaran les oportunes sancions en relació amb els servicis de televisió i radiodifusió els àmbits de cobertura dels quals, siga quin siga el mitjà de transmissió emprat, no sobrepassen els seus respectius límits territorials. També seran competents en relació amb els servicis de televisió i radiodifusió la prestació dels quals es realitze directament per estes o per entitats a què hagen conferit un títol habilitant dins del corresponent àmbit autonòmic.

Corresponen a l'Estat, a través del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, les competències per a garantir el compliment de les disposicions d'esta Llei en els altres servicis de televisió i ràdio. En estos supòsits, no s'aplicaran les disposicions contingudes en el capítol V de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, d'incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 85/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

5. Les infraccions que es cometen a través de servicis o dispositius de la societat de la informació seran sancionades per les autoritats a què es referix l'article 43 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Article 23. *Exercici d'accions individuals i col·lectives.*

1. El titular d'un dret o interès legítim afectat podrà exigir davant dels òrgans administratius i jurisdiccionals de qualsevol tipus l'observança i compliment del que disposa esta Llei.

2. En matèria de publicitat, qualsevol persona natural o jurídica que resulte afectada i, en general, els qui siguen titulars d'un dret subjectiu o un interès legítim

podran sol·licitar la cessació de la publicitat contrària a esta Llei, en els termes previstos, segons siga procedent, en les lleis 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, i 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

3. Quan la publicitat il·lícita afecte els interessos col·lectius o difusos dels consumidors i usuaris, es podrà exercir l'acció col·lectiva de cessació amb empara en les disposicions esmentades en l'apartat 2.

Disposició adicional primera. *Venda manual de cigars i cigarrets proveïts de capa natural.*

No obstant el que disposen els articles 3.1 i 5.g), pel que fa a la venda a través de la xarxa d'expedidores de tabac i timbre i de màquines expenedores, es permet la venda manual de cigars i cigarrets proveïts de capa natural als establiments a què es referix la lletra c), de l'apartat 1 de l'article 8, que compten amb autorització administrativa atorgada pel Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Disposició adicional segona. *Règim especial dels xicotets establiments d'hostaleria i restauració en què està permès fumar.*

Els establiments d'hostaleria i restauració, on no hi ha prohibició legal de fumar, per tractar-se d'establiments tancats, que servisquen aliments i/o begudes per al seu consum, amb una superfície útil destinada a clients i/o visitants inferior a cent metres quadrats, hauran d'informar, en la manera que s'assenyale en la normativa autonòmica, en castellà i en la llengua cooficial, sobre la decisió de permetre fumar o no en el seu interior. Igualment, es regularà autonòmicament la informació que s'haurà d'incorporar als anuncis publicitaris, propaganda i la resta de mitjans en què anuncie o informe sobre l'establiment.

Disposició adicional tercera. *Centres o dependències en què hi ha prohibició legal de fumar.*

En els centres o dependències en què hi ha prohibició legal de fumar, hauran de col·locar-se en la seua entrada, en lloc visible, cartells que anuncien la prohibició del consum de tabac i els llocs en què, si és el cas, es troben les zones habilitades per a fumar d'acord amb l'article 8.2.

Disposició adicional quarta. *Règim especial de la Comunitat Autònoma de Canàries.*

El que disposa esta Llei s'entén sense perjudi de les peculiaritats del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries respecte de la llibertat comercial dels productes del tabac als establiments comercials situats a l'arxipèleg canari, sense que esta excepció supose limitació en l'aplicació de les altres prescripcions contingudes en esta Llei, en especial el que preveuen les lletres a), b), c), d), e) i f) de l'article 5, i en tot cas, les destinades a la protecció de menors.

Disposició adicional quinta. *Botigues lliures d'impostos.*

Les denominades botigues lliures d'impostos autoritzades en ports i aeroports, a les quals es referix l'apartat 1) de la disposició adicional setètima de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària, podran continuar desenvolupant la seua

activitat de venda de tabac, de conformitat amb el que preveu l'esmentada disposició.

Disposició addicional sexta. Règim especial dels establiments penitenciaris.

S'exceptua del que disposa l'article 5.a), a les expenedories de tabac i timbre a què es referix la disposició addicional sèptima.2 de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària.

En els establiments penitenciaris es permet habilitar zones per a fumar.

Disposició addicional sèptima. Normativa sobre prevenció de riscos laborals.

El que estableix esta Llei s'entén sense perjudi de les altres limitacions i prohibicions al consum de tabac contingudes en la normativa sobre prevenció de riscos laborals.

Disposició addicional octava. Centres, servicis o establiments psiquiàtrics.

En els centres, servicis o establiments psiquiàtrics, es podran habilitar zones per als pacients als qui, per criteri mèdic, així es determine.

Disposició addicional novena. Clubs privats de fumadors.

Als clubs privats de fumadors, legalment constituïts com a tals, no els serà aplicable el que disposa esta Llei, relatiu a la prohibició de fumar, publicitat, promoció i patrocini, sempre que es realitze en l'interior de les seues dependències i els destinataris siguen únicament i exclusivament els socis.

Disposició transitòria primera. Règim transitori de determinades expenedories i de les màquines expenedores.

1. Les expenedories de tabac i timbre de l'Estat existents a la data d'entrada en vigor d'esta Llei que es vegen afectades per la limitació establida en l'article 5.g) podran continuar venent labors del tabac fins a l'extinció de la concessió corresponent. Els titulars de les restants expenedories a què fa referència l'article 5 disposaran del termini d'un any, comptat des de l'entrada en vigor d'esta Llei, per a sol·licitar el canvi d'emplaçament d'acord amb el que preveu l'article 39 del Reial Decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre. Transcorregut el dit termini, no es podran vendre productes del tabac en estos llocs.

2. Els fabricants, titulars i cessionaris de màquines expenedores de productes del tabac disposaran del termini d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'esta Llei per a adaptar les màquines a les exigències i requisits tecnològics a què es referix l'article 4.d). Les màquines de nova fabricació hauran d'incorporar estes exigències des de la data d'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria segona. Règim transitori de les denominacions comunes.

Les denominacions comunes a què es referix l'article 10 que hagen sigut comercialitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta Llei podran continuar utilitzant-se, si bé els noms, marques, símbols o signes distintius

hauran de mostrar un aspecte clarament diferent de l'utilitzat en el producte del tabac i no incloure cap altre signe distintiu ja usat per al dit producte.

A partir de la data d'entrada en vigor d'esta Llei, cap bé o servici que s'introduïska en el mercat podrà utilitzar noms, marques, símbols o altres signes distintius ja utilitzats per a un producte del tabac.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori aplicable a l'habilitació de zones per a fumar.

Els requisits per a habilitar zones per a fumadors a què es referix l'apartat 2 de l'article 8, seran exigibles una vegada transcorreguts huit mesos, comptats des de l'entrada en vigor d'esta Llei. Durant eixe període, almenys, hauran d'estar degudament senyalitzades i separades les zones de fumadors i no fumadors.

Disposició transitòria quarta.

Podran seguir comercialitzant-se fins a tres mesos després de l'entrada en vigor d'esta Llei les unitats d'empaquetatge de cigarrets, i fins a sis mesos després de l'entrada en vigor les unitats d'empaquetatge dels altres productes del tabac que no s'ajusten a les disposicions d'esta Llei.

Disposició transitòria quinta.

La prohibició de publicitat o patrocini dels productes del tabac en tots els mitjans no afectarà, durant un període de tres anys, comptat des de l'entrada en vigor d'esta Llei, la publicitat i patrocini que incorporen els equips participants en competicions i esdeveniments esportius del motor amb efectes transfronterers, en el seu vestuari, complements, instruments, equipaments, prototips i/o vehicles.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades, a més de totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix esta Llei, les següents:

a) L'apartat 9 de l'article 4 de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària.

b) L'article 8.5 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, pel que fa a la publicitat del tabac.

c) El Reial Decret 709/1982, de 5 de març, pel qual es regula la publicitat i consum del tabac.

d) El Reial Decret 192/1988, de 4 de març, sobre limitacions en la venda i ús del tabac per a la protecció de la salut de la població, en la redacció donada pel Reial Decret 1293/1999, de 23 de juliol.

e) L'article 32 del Reial Decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

1. Esta Llei es dicta amb caràcter bàsic a l'empara de l'article 149.1.1a, 16a, 18a i 27a de la Constitució.

S'exceptua de l'anterior l'article 10, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.9a de la Constitució.

2. Correspon a les comunitats autònomes, en el seu respectiu àmbit territorial, aprovar les normes de desplegament i execució d'esta Llei.

Disposició final segona. *Habilitació al Govern.*

El Govern dictarà, en l'àmbit de les seues competències, les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i aplicació d'esta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2006, excepte les normes contingudes en el capítol III, i les del capítol V quan es tracte de sancionar infraccions comeses en els supòsits a què es referix el capítol III, que entraran en vigor el mateix dia de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de desembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21524 LLEI 29/2005, de Publicitat i Comunicació Institucional. («BOE» 312, de 30-12-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 97 de la Constitució atribueix al Govern funcions polítiques i executives, un binomi que té el seu reflex en tota acció de govern i que es projecta, també, sobre la relació comunicativa que en un sistema democràtic hi ha entre governants i governats.

El Govern és, indubtablement, subjecte i objecte d'informació i valoració política; però, com a responsable últim de l'Administració General de l'Estat i en raó, precisament, de la funció executiva que constitucionalment se li encomana, és emissor d'una sèrie de missatges dirigits als ciutadans, que s'engloben sota la denominació genèrica de campanyes institucionals de publicitat i de comunicació.

La dualitat entre la naturalesa política i executiva de l'acció governamental ha de mantindre's en esferes comunicatives separades. La valoració, el juí i la informació de caràcter polític tenen els seus propis canals i no han de mesclar-se amb l'activitat comunicativa que, ordenada i orientada a la difusió d'un missatge comú, emprén l'Administració per donar a conèixer als ciutadans els servicis que presta i les activitats que exercix. Ha de ser un principi fonamental de l'activitat comunicativa del Govern, a través de campanyes institucionals, deslligar l'opinió política de la informació veraç i neutral sobre les seues polítiques públiques. La publicitat i comunicació institucional han d'ajustar-se a l'estricta funció de les necessitats i els interessos dels ciutadans, facilitar l'exercici dels seus drets i promoure el compliment dels seus deures, i no han de perseguir objectius inadequats al bon ús dels fons públics.

L'eficàcia en l'acció comunicativa dels poders públics en la societat contemporània requereix, a més, que aquelles solucions que ja ha fet seues la societat de la informació s'habiliten com a part dels recursos informatius de les Administracions públiques i s'hi incorporen les tècniques que permeten difondre amb eficiència missatges d'interès per als ciutadans i els col·lectius en què s'integren. El propòsit de la Llei és que tota la informació arribe a tots els ciutadans. Per a això, s'ordena la utilització de mitjans, suports o formats que, d'una banda, asseguren l'accés a la informació de les persones amb discapacitat i, de l'altra, atenent criteris objectius, garantisquen millor la difusió dels missatges.

La Llei regula el contingut dels missatges difosos a través de campanyes de publicitat i de comunicació, disposa garanties davant d'aquelles que incomplisquen els seus mandats i estableix mecanismes de planificació, coordinació i control de l'activitat de publicitat i de comunicació institucional que desenvolupa l'Administració General de l'Estat.

Així mateix, la Llei té com a objectius prioritaris garantir la utilitat pública, la professionalització, la transparència i la lleialtat institucional en el desenvolupament de les campanyes institucionals de publicitat i de comunicació.

La utilitat pública com a objectiu d'estes campanyes implica l'eradicació de les que tinguen com a finalitat exaltar la labor del Govern. Es garantix així que les campanyes servisquen els seus destinataris legítims, que són els ciutadans, i no qui les promou. A més, la Llei atorga prioritat a este objectiu ampliant el nombre de receptors potencials amb la incorporació de previsions tendents a garantir l'accessibilitat de les persones amb discapacitat i edat avançada als continguts de la publicitat institucional que es realitzen i es difonguen en suport audiovisual, i la pluralitat lingüística de les campanyes.

El segon objectiu passa per professionalitzar la planificació, execució i avaluació de les campanyes, per assegurar el màxim aprofitament dels recursos públics.

Amb el tercer objectiu s'enfortix la transparència de les campanyes, per mitjà de l'habilitació de fórmules que donen a conèixer totes les activitats de publicitat i de comunicació que preveja desenvolupar l'Administració General de l'Estat, incloses les de les entitats que hi estan adscrites.

Finalment, el quart objectiu implica vetlar per la lleialtat institucional; amb este fi, es prohibixen les campanyes destinades a injuriar l'activitat d'altres Administracions en l'ús legítim de les seues competències.

Tenint en compte la duració en què es desenvolupen habitualment les campanyes institucionals de publicitat i de comunicació, l'eficàcia de la garantia dels interessos i drets dels ciutadans necessita un sistema àgil de control. Amb este fi, s'articula un procediment administratiu de caràcter especial i sumari que permet als ciutadans sol·licitar la cessació o la rectificació de l'activitat contrària a les prohibicions disposades per la Llei. S'atribueix a una Comissió de publicitat i comunicació institucional, adscrita al Ministeri de la Presidència, la competència per a conèixer d'este tipus de sol·licituds.

La realització de les campanyes institucionals de publicitat i de comunicació ha de respondre als principis d'eficàcia, transparència, austeritat i eficiència, per a la qual cosa es creen fórmules orgàniques i d'actuació administrativa que asseguren la coordinació entre els distints departaments ministerials. S'ordena, en fi, l'elaboració d'un informe anual en què s'inclouran totes les campanyes contractades per l'Administració General de l'Estat i la relació dels adjudicataris dels contractes realitzats, que serà remès a les Corts Generals.